

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 503
Sâmbătă,
21
noiembrie
1992
10 lei

Europa celor 40

S-a aflat, pentru scurt timp, în țara noastră dl. MICHAEL JAMES MEADOWCROFT, membru al administrației locale din Leeds din partea Partidului Liberal (a treia forță politică britanică) custode al Fundației pentru Dezvoltare Socială, președinte al Biroului de Informații pentru acțiuni filantropice, președintele Societății pentru reformă electorală și director al Serviciului de consultanță al reformei electorale, fost membru al Parlamentului Marii Britanii, custode al Fondului Arthur McDougall. Cu prilejul vizitei sale în România, domnia sa ne-a acordat următorul interviu:

— Cum este privită România de către Parlamentul Marii Britanii?

— În primul rând, cu deosebit interes și simpatie față de situațiile prin care au trecut oamenii de aici, dar există și o anumită cantitate de sentimente de vinovăție pentru modul în care Ceaușescu a fost primit în Marea Britanie — apreciat, atunci doar pentru atitudinea pe care a avut-o față de invadarea Cehoslovaciei în 1968, fără a-l privi mai de aproape. Poate că tocmai acest sentiment de vinovăție îi face pe parlamentarii britanici să fie mai interesați acum de progresul democrației în România. În al doilea rând prezența politicienilor și personalităților civile române a fost binevenită în Parlamentul Britanic. Eu însumi am însoțit o delegație din România, nu cu mult timp în urmă și am observat interesul parlamentarilor ca aceștia să fie bine primiți și implicați

în procese democratice, cum ar fi întâlnirile interparlamentare. În al treilea rând, există o mare dorință de a dezvolta contacte bilaterale la diferite niveluri. Nu doar la nivelul politic ci la nivelul academic, în probleme privind mass-media și altele. În al patrulea rând, la noi există o remarcabilă reacție de simpatie și dorință de sprijin pentru rezolvarea problemelor de bază ale României. Există, de exemplu, o creștere fenomenală a sprijinului popular pentru orfelinatele românești, care s-a ridicat de la zero la suma de 7,7 milioane de lire sterline, ceea ce reprezintă 44% din totalul acțiunilor filantropice din Marea Britanie. Este un lucru uimitor. Acestea sînt motivele pentru care pot afirma că există o imensă cantitate de simpatie și disponibilitate de a ajuta România.

— Cum este percepută situația țărilor din fostul bloc comunist?

— Pentru a fi cinstit, cu excepția specialiștilor, din nefericire, majoritatea cetățenilor britanici au tendința de a le privi pe toate la un loc, nediferențiat. De fapt, doar dacă ai posibilitatea de a călători, cum o am eu, poți percepe marile diferențe dintre aceste țări, iar o greutate suplimentară se datorează izolării în care au stat țările din blocul sovietic. Desigur, există similitudini, pentru că în vechiul regim ai avut acest stil unic de conducere, la nivel superior, care a distrus tot ceea ce era sub acest nivel. Acum, problemele se prezintă tot mai pe dos, deoarece trebuie să existe o anumită formă de

coordonare la nivelul de vîrf, dar cu o imensă libertate de exprimare la nivel local. Rezolvarea problemei stă în educarea partidelor și a publicului în privința diferențelor existente între experiența românească și cea a celorlalte țări comuniste.

— Ce părere aveți despre Acordul de la Maastricht și realizarea Statelor Unite ale Europei?

— Procesul început la Maastricht va continua, pentru că problemele daneze și britanice nu se vor rezolva atât de ușor și există o originală dezbatere pe tema dacă vom avea o Europă mai trainică doar între cei 12, sau între țările bogate, sau vom crea o Europă Unită mult mai largă, chiar dacă nu atât de trainică din punct de vedere economic ca cea actuală. Eu cred că se va opta pentru ultima variantă. Premoniția mea este că la sfîrșitul secolului va exista o Europă a celor 40, care se va baza mai degrabă pe legături politice decît pe aranjamente economice. Un lucru pe care nu aș dori să-l văd este ridicarea de puternice bariere economice în jurul celor 12.

(Continuare în pag. a IV-a)

Marius GHEORGHIU

Lentila de contact

MEMORIALUL ALEGORIEI FALSE

Dl. Eugen Mandric își inghite cuvintele, încercînd să eternizeze o stare de fapt (Dosarele istoriei — De la regea la restaurație). Face ce face și improviză, printr-un comentariu fals, alegoric, în dreapta, pentru că în stînga lui crește, în continuare, umbra șefului de legiune din Moldova...

RECLAMA TV

Pe fondul unei imagini reprezentînd parada modei, ne-a fost dat să mai vedem un clip: „Favlor Orăștie vinde toată gama de produse de blănărie, inclusiv șube...” Pe cînd parada șubei?

CE NE-AM FI FĂCUT?

Dacă dl. Stolojan ar fi rămas în fruntea guvernului, mai „inghițeam” o surpriză: „În loc de acciză aș sugera sistarea cotei de benzină la deținătorii de autoturisme cu motoare peste 1700 cmc. Cine are Mercedes, înseamnă că n-o duce tocmai greu”. Cine are Stolojan, acciză se face!

DE LA AZI PENTRU VINERI

Ieri a apărut săptămînalul Vineri, editat de „un grup de 5 redactori care au plecat de la ziarul Azi”. Redactorul șef al noii publicații, d-na Ileana Coman, a declarat: „Deși aparținem aceleiași societăți și avem sediul în aceeași clădire, vă pot spune că ne-am despărțit total de ziarul Azi”.

M. I. SEBASTIAN

Acțiunea șoferilor a avut succes!

La această oră se cunoaște că Sindicatul Șoferilor din România a reușit să modifice o hotărîre guvernamentală în folosul întregii populații. În sedința Guvernului de miercuri s-au aprobat prețurile la combustibil, conform Protocolului semnat de partea guvernamentală și reprezentanții Sindicatului Șoferilor. Aceștia au intrat în vigoare de joi: benzină premium — 160 lei litru, motorină — 110 lei litru. Prin urmare scopul fiind atins, acțiunile revendicative se opresc aici. Rămîne în discuție o singură chestiune, care trebuie analizată foarte serios: revenirea asupra prețului la combustibil, a cărui majorare a atras zilele trecute creșterea prețului la produsele alimentare, va trebui să ducă implicit la recalcularea acestora din urmă.

Șoferii nu au dat nici un pas înapoi, populația care i-a

sprijinit este pe deplin mulțumită. Scăderea prețurilor la benzină și motorină înseamnă ceva!

Gabriela BALAN

Hală de carne în Piața Cibin

De luni, 23 noiembrie, intră în circuitul comercial hala de carne din Piața Cibin. Aflată la parterul clădirii din str. Măsarilor nr. 1 (lingă magazinul „Gospodarul”), hala de carne are 7 boxe, prevăzute fiecare cu butuc pentru transport, masă, cântar și chiuvetă cu apă caldă și rece. Avizul organelor sanitare va fi obligatoriu pentru carnea comercializată. Prețurile de vânzare ale cărnii vor fi conforme pieței libere (concurențiale). Prețurile orientative: 350 lei/kg carne de oaie; 600 lei/kg carne de vită și 650 lei/kg carne de porc.

(O.T.)

Continuitate și restaurație comunistă

La nici trei ani de la singurele evenimente din decembrie 1989, pe scena vieții politice românești se întîmplă lucruri incredibile. Adulatorii celebrului cuplu despotice (faimos nu numai întru incultură, ci mai ales întru nemernicie) artiștii greșosului cult al persoanelor dictatoriale au redevenit principalii eroi ai spectacolului (ajuns național prin mass-media) care, dacă n-ar fi atât de tragic, ar rămîne, totuși, o comedie de gustul cel mai îndolnelnic.

Poetarzilor simbriași ai regimului comunist din România, transformată în țara mizeriei atotcuprinzătoare, li s-au împlinit dorințe demult rivnite cu hula nesat și urmărite cu diabolică consecvență. Din lingă-gudurători ai gingaș-impuscatului, au ajuns de legifăcători ai emanat-alesului. Aflați sub scutul imunității parlamentare își continuă nestingheriți meseria bălășeniei îndelung exersată. Prezența lor în Adunarea Țării garantează continuitatea tradițiilor unui trecut odios. Sub masca unui patriotism primitiv, trubadurii de curte comunistă apără cu cerbicie datini și înfăptuiri, la clădirea cărora au contribuit decisiv. Desigur, poate fi mai mare mișelie, alta, decît aceea a afirmației că piticul-bilbit a fost un zeu, ca și elogiul realizărilor epocii tragediei și dezastrelor naționale! Cînd toate acestea se întîmplă în ceea ce se vrea a fi Parlamentul României, la nici trei ani de la însinguratele evenimente, pretins anticomuniste care să le fie titlul?!

În acest mod, actuala adunare legislativă română se dovedește a fi cel mai eficace garant al continuității structurilor și realităților comuniste. Dacă un fost prim-ministru comunist, oprimator al revoltelor muncitorești, proaspăt parlamentar, alături de alte vechi și sinistre figuri, reprezintă același partid (doar cu firma revopsită) al neîmpăcării claselor, dar vorbind de reconciliere națională. În numele cui o face și pe ce-și înteme-

iază îndemnul? Cînd în același for legislativ, după ultimele alegeri, stau alături victime și torționari ce s-au mai confruntat cîndva pe alte cîmpuri și cu alte arme?

Teama de realitatea unei continuități de esență a stării lucrurilor se poate contura și pentru că, recentul prim-ministru al recentului guvern,

(continuare în pag. a III-a)

Prof. Nicolae POP

ERATĂ

În articolul „Arde... Arde casa vecinului!” din ziarul de vineri, 20 nov. s-au strecurat două regretabile greșeli în partea finală: s-a tipărit „...20% ruși din Transilvania” și „...drepturile românilor din Transilvania” în loc de — evident — Transnistria. Cerem scuze autorului și cititorilor.

Intrarea Sfintei Fecioare Maria în Templu

Cînd sîrșitul toamnei așteaptă în vreme schimbarea lui cu începutul iernii, la 21 noiembrie, Biserica Ortodoxă prăznuiește „Intrarea în templu a Preasfintei Stăpînei noastre, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria”.

În frăgezimea copilăriei, prunca Maria a fost dusă pentru începerea oreșterii sale cu îndrumări religioase la templul din Ierusalim.

Această „intrare” se cere istorisită pe scurt și importanța ei recunoscută în cele ce urmează:

Sfinții Părinți Ioachim și Ana — fără copii — au rugat pe Dumnezeu, să le dăruiască rod de viață și au promis închinarea acestui rod spre slujirea lui Dumnezeu.

Rugăciunea lor s-o împlinit prin nașterea Sfintei Fecioare Maria. Urma de realizarea promisiunii.

Cînd copilă a împlinit trei ani, a fost dusă spre închinare la templul din Ierusalim. Primită de arhiereul Zaharia, în locul cel mai înalt al templului a fost rînduită să rămînă acolo pentru rugăciuni și învățătura Sfințelor Scripturi. În acest loc de pregătire religioasă a petrecut Sfînta Fecioară Maria doisprezece ani, pînă la plecarea ei în Nazaret pentru primirea

bunei-vestiri adusă de Arhanghelul Gavriil în legătură cu nașterea Domnului Iisus Hristos.

După istorisirea pe scurt a intrării în templu, se cere arătată importanța acestei „intrări”.

În cîntarea bisericească numită „tropar”, se arată că astăzi este „înainte-însemnare a bunăvoinței lui Dumnezeu și propovăduirea mîntuirii oamenilor”.

Prin ce se face această propovăduire?

Răspunsul este dat în continuarea textului de cîntarea bisericească: „În templul lui Dumnezeu luminat Fecioara se arată și pe Hristos tuturor mai înainte îl vestește”. Razele luminoase ale unui răsărit de eră nouă se arată spre luminarea Soarelui Hristos, Cel ce urma să vină în lume pentru mîntuirea noastră sufletească.

Sfîrșitul acestei cîntări cere lauda Sfintei Fecioare: „Aceștia și noi cu mare glas să-i strigăm: Bucură-te plînire rînduiești Ziditorului”.

Pricina acestui praznic este binecuvîntată. În el se sărbătorește „împlinirea rînduiei mîntuirii noastre sufletești prin pregătirea Sfintei Fecioare Maria spre nașterea Domnului Iisus Hristos.

Pr. I. BUTA

Colțul pensionarului

Structura organizatorică a CARP

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, din Piața Revoluției nr. 8, funcționează ca organizație obștească de sine stătătoare, avînd înscrisi peste 11.000 de membri-pensionari.

Structura organizatorică cuprinde conducerea și secretariatul, contabilitatea, casieria, cabinetele medicale, clubul, atelierul (mășinării) și secțiunile din teritoriu Săliște, Ocna Sibiului, Rășinari, Tălmăciu, Turnu Roșu, Mîrșă și Porumbacu de Jos.

Print-o ordine impusă de necesități ne vom ocupa de aceste activități. Astfel, de mare necesitate și urgență este descongestionarea aglomerației de la casierie în perioada de 15—30 ale fiecărei luni, după plata pensiilor cînd membrii Casei se prezintă la casierie pentru achitarea obligațiilor (contribuții, cotizații, rate împrumut).

Avînd în vedere că deplasarea membrilor Casei, oameni în vîrstă, din cartierele mai îndepărtate este și anevoioasă și costisitoare, apoi intervine aglomerația și așteptarea de la casierie, toate acestea duc la nerăbdare și chiar nemulțumiri. Pentru eliminarea acestei situații de la 1 octombrie s-a trecut la organizarea

de încasatori pe sectoare. Primul și-a început activitatea în Ștrand, încasator fiind dl. Lucian Cazacu din str. Hațegului 3/6, tel. 44 96 18, este binecunoscut de cînd a funcționat ca secretar al Casei. Membrii Casei plătesc obligațiile fie la domiciliul lor, fie acasă la dl. Cazacu. Plata pensiilor pe străzi ușurează mult această acțiune. Încasatorul Casei pentru banii încasați eliberează chitanțe și înregistrează în Carnetul de membru, el întocmește și formele de înscriere a noilor membri și de împrumut.

Pentru noua formă de organizare și-au exprimat mulțumirea dnii Munteanu Nicolae, Șerbu Veturia, Berea Paraschiva, Stănian Maria, Moșan Maria, care susțin că încasarea la domiciliul lor este un ajutor real, iar soții Geanță Virgil din str. Muntenilor 8 susțin că s-au înscris în CARP datorită acestei forme de încasare.

Vine iarna și deplasarea la sediul Casei este tot mai grea și se fac eforturi pentru angajarea altor încasatori în sectoare îndepărtate ca Tîglari, V. Aaron, Hipodrom.

Ion OPRIS

Ai noștri ca brazilii!

În perioada interbelică se propusese ca pe lîngă toate autoritățile cu putere de decizie să existe un lingvist, care să verifice corectitudinea gramaticală a legilor, hotărîrilor, deciziilor etc. Propunerea nu a fost pusă în practică, iar apoi au venit comuniștii, care vorbeau mai mult rusește decît românește, apoi a venit Cel mai Bilbit Flu al Poporului, apoi zîmbitorii tehnocrați francofoni și iată acum ne trezim cu „personalități” care ridică agramatismul la rang de virtute. Pentru a ilustra cele de mai sus nu ne rămîne decît să citim articolul 10, alin.

1 din Proiectul Legii învățămîntului în ortografierea și logica proiectantului (adică a legislatorului): „În planurile de învățămînt religia este disciplină de învățămînt obligatorie. Studiul ei este facultativ, și după caz opțional”. Propunem profesorilor de limbă română să le adreseze elevilor clasei a VIII-a următoarea întrebare: Trecînd peste faptul că nu se pune virgulă înainte de conjuncția „și”, ce alte greșeli ați mai găsit în textul legii?

Marius GHEORGHIU

Calendar creștin

● Întru această lună în 21 de zile este pomenirea intrării în templu a Prăsfintei Stăpînei noastre de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria.

● Într-a 22-a zi din noiembrie praznicul Sfinților Apostoli din cei șaptezeci Filimon, Arhip, Onisim, Apafia, ucenici ai Sfîntului Apostol Pavel.

Tot în această zi praznicul Sfintei Mucenice Cecilia, a Sfîntului Mucenic Valerian, a Sfîntului Mucenic Tiburtie, a Sfîntului Mucenic Capelarie, a Sfinților Mucenici Marcu, Ștefan și a altui Marcu, a Preacuviosului Avva, a Sfinților Talaleu și Antim.

● Într-a 23-a zi din noiembrie Sfînta Biserică a rînduit praznicul Sfinților Ierarhi Amfilohie și Grigorie și a Cuviosului Sisinie.

PROGRAM

Luni, 23 noiembrie 1992
14.00 Actualități. 14.10 Calendarul zilei. 14.20 Worldnet

Usia, 15.20 Avangremiera săptămîinii. 15.40 Copiii noștri — viitori muzicieni. 16.00 S.O.S. NATURA! 16.30 Muzica pentru toți. 17.00 Actualități. 17.05 Emisiunea în limba maghiară. 18.35 Pro patria. 19.30 Desene animate CAPTAIN PLANET. 20.00 Actualități. 20.35 Concert jubiliar. 21.35 Studioul Economic. 22.00 Teatru TV CASA CIUDATĂ. 23.00 REPRIZA A TREIA. 23.20 Actualități. 23.35 Confluente. 24.00 Închiderea programului.

D'ale teatrului

N. Stoiceanu — un original

Actor al Teatrului Național din București. Nu iscălea decît la leafă, nu semna nici un apel pentru pace, sau alte apeluri, nu fusese niciodată la vreo ședință socialistă, nu participa niciodată la defilările de 1 Mai sau de 23 August, nu citea ziare, nu-l cunoscuse pe Marx și nu știa nici cine e cîrmaciul (nu-l cunoscuse pe Adrian Păunescu).

La o defilare de 1 Mai, toți artiștii Naționalului erau prezenți la apel, fruntea o constituiau artiștii poporului, rîndul 2 artiștii emeriți, cel mai tineri duceau tablourile Comitetului Central — primul fiind tov. Dej, apoi Ana, Luca, Chișinevski etc. Pentru viălganii Toma Caragiu, Anghelescu Moreni, N. Mihăilă și Paul Mocanu fusese rezervat tronul lui Stalin, pe care-l duceau cu greu în spinare, vrînd-nevrînd, căci în rîndul tovilor cîrcula o vorbă: „ursul nu joacă de voie”.

Mergeam cu toții încononați în Piața Victoriei, unde era instalată tribuna tovilor, iar coloana ajungînd pe o stradă cu linie de tramvai. Pe cine credeți că-l vedem, de unul singur, în vagonul tramvaiului, făcîndu-ne bezele? Nu era altul decît N. Stoiceanu.

O altă ispravă originală, a fost plecarea lui la Ierusalim, pe jos, înainte unei premiere, lăsînd spectacolul baltă. Ajungînd prin locurile sfînte, face baie în Iordan, vede Ierusalimul și după o lipsă de o lună, vine la Direcția Teatrului Național să-și ceară scuze pentru întîrziere.

Își făcuse studiile teatrale la Paris, avînd o școală de teatru, cum am zice cu emfază,

puțin franțuzită. Regizorii îl distribuiau mai mult în piesele clasice, în Corneille, Racine, sau Victor Hugo fiind apropiat ca gen...

Artistul nostru original juca în Ruy-Blas de Victor Hugo, pe Don-Guritan, pe post de duce la curtea reginei Spaniei, pe care o iubea foc. Regina ca să scape de prezența lui îl trimitea cu diferite misiuni în afara țării. În cazul de față îl trimitea cu o corabie în Anglia, să transporte măr-furi și-l mai încredințase și o casetă cu giuvaericele pe care trebuia să o predea personal la curtea Angliei. Pe mare, corabia i-a fost prădată de piratați și întorcîndu-se abătut la regină să dea raportul de cele întîmplate trebuia să zică:

— Majestate, corabia noastră a fost prădată de niște bandiți.

Influențat de școala franceză de teatru, în loc de bandiți spunea, cam afectat, „baandii”.

Regizorul spectacolului, Ion Sahidian îi spunea mereu:

— Domnule Stoiceanu, dacă nu poți să spui românește „bandiți” spune „hoți”.

La premieră, surpriză. Intră în scenă, face plecăciunea de rigoare și-i zice reginei:

— Majestate, corabia noastră a fost prădată de niște brigange (în loc de briganzi).

La o altă intrare în scenă, tot cu plecăciune în fața reginei, trebuia să zică:

— Dorește să vă vadă ambasadorul Franței. El spune cu o tînută impecabilă și cu o dicțiune perfectă:

— Majestate, dorește să vă vadă barosul Franței.

Paul MOCANU

— actor —

Evenimentul cinematografic

„BALANȚA”

În sfîrșit vom avea și noi sibiienii ocazia să vedem mult-comentat, mult-admirat și mult-aplaudat film al lui Lucian Pintilie. Aceasta se va întîmpla săptămîna viitoare, la cinematograful „PACEA”.

La filmul lăudat să nu te duci cu sacul... de speranțe, de prejudecăți sau de... seminte.

Desigur, în sala de la Pacea” săptămîna viitoare nu cinefilii vor forma grosul spectatorilor. Cei mulți vor fi puștani, curioși ori snobi. Domniilor

voastre, lubiți cititori, care nu sinteți nici curioși din cale-afară, nici snobi, dar nici împătîmiți ai cinematografe-lor, vă adresez îndemnul: mergeți să vedeți filmul „BALANȚA” al lui Lucian Pintilie! Va fi o experiență unică în viața dvs. Ca și cum, timp de circa două ore, ar fi posibil miracolul de a vă descoperi contemporanii lui Caragiale. Dar un Caragiale trăind și făcînd film, în România post-decembristă.

Cinefil

S. R. L.

str. Samuel Brukenthal nr. 2,
tel. 41 81 08; 41 59 98; 41 52 10;
41 81 18 (prefix 92)

Redactor șef: Traian Suciu • Secretari redacție: Ioan Ro-dean, Eugen Săucea • Redactori: Gabriela Bălan, Natalia Droc, Lucian Filip, Marius Gheorghiu, Ion Gîrnod, Ștefan Mihai, Ovidiu Tomulețiu • ISSN 1220 — 8124 •

Tiparul: POLSIB S.A. Sibiu

Continuitate și restaurație comunistă

(Urmare din pag. 1)

ce ar trebui să oglindescă victoria în alegeri a partidului prezidențial, este un fost exponent al defunctului (oare?) Comitet de Stat al Planificării. Acest organism era specializat în elaborarea cunoscutele planuri prin a căror înfăptuire România a devenit ceea ce este. Frica de restaurația comunistă poate fi cu atât mai mare cu cât aproape toți titularii de portofolii ministeriale și experți guvernamentali sunt recrutați dintre aceiași specialiști ai făuririi planificate a mizeriei naționale. Unul dintre ei este nu numai autorul faimosului program al alimentației „raționale”, ci fost medic curant al cuplului împușcaților. Altul fusese concediat din înalte funcții administrative, pe motive de incompetență, lipsă de valoare definită chiar după standarde comuniste...

Dincolo de aparențele unei democrații și de fațadă — pre-

tins originale — realitatea vieții este mult mai complexă și mai complicată, încât este necesar a fi observat cu extremă atenție sensul evoluției țării. Întrebarea ce se naște nu este aceea dacă ne aflăm în fața unor realități ce definesc normalitatea democratică (în acest sens s-a conturat demult răspunsul negativ) ci, dacă ceea ce se întâmplă în prezent în România este o autentică restaurație comunistă, o reală continuitate a aceluiași regim al aberațiilor și nefirescului (care, în realitate, nici n-a fost cu adevărat periclitat în esența sa, ori, dacă, în fapt, nu se produce împletirea a celor două aspecte și componente?! Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât, marea și fundamentală realizare a regimului postdecembrist, omniprezentă, este conservarea și consolidarea privilegiilor nomenclaturii și profitorimii comunist-securiste, atât în planul economic cât și cel politic.

Criză managerială la S.C. „INDES” S.A.?

Dorind să consemnăm poziția conducerii Societății Comerciale „INDES” S.A. față de acuzațiile ce i s-au adus de către liderii sindicali la mitingul de protest de luni, 16 noiembrie a.e., ne-am adresat, în lipsa d-lui Șoiman, directorul general al societății (aflat în Ungaria pentru încheierea unor contracte, d-lui ing. Toader Gâmbuțan, directorul general adjunct. Precizăm că d-l. Gâmbuțan a fost singurul dintre conducătorii unității care „a făcut față” participanților la miting. Atunci, domnia sa i-a invitat la microfon pe cei nemulțumiți, pentru a spune ce-i doare. Iar în luarea sa de cuvânt d-l. Gâmbuțan a invocat situația actuală a economiei naționale, conjunctura în care S.C. „INDES” S.A., caută să se adapteze economiei de piață.

— Domnule director, la mitingul din 16 noiembrie liderii sindicali au acuzat administrația societății de nerespectarea contractului colectiv de muncă. Sint întemeiate asemenea acuzații?

— Sint adevărate din punctul de vedere al asigurării cu lucru pe structuri de meserii. Societatea nu mai poate asi-

gura toate zonele de activitate la o încărcătură corespunzătoare. Așa cum am spus și la miting, noi nu mai producem ce dorim, producem ce se cere pe piață.

— La miting dl. Ovidiu Repede a afirmat că, din cele 88 de clauze prevăzute în contractul colectiv de muncă, s-au respectat doar 44.

— Este vorba nu de clauzele din contractul colectiv de muncă, ci despre sarcinile transmise de comisia pentru derularea acestui contract.

— Dar cifrele sint reale?

— Da, sint reale.

— În ce proporție sint asigurate contractele pentru anul viitor, astfel încât să poată fi asigurate salariile negociate, dar și să nu se opereze reduceri de personal?

— La ora actuală avem contracte din care dacă se vor materializa numai 50 la sută în contracte pentru export, acestea vor asigura cifra de afaceri a societății. La acestea se adaugă contractele încheiate, sau în curs de încheiere, cu beneficiarii din țară.

— Pentru ce perioadă a anului viitor aveți asigurate contracte?

— Pe trimestrul I al anului

1993 este asigurată capacitatea de producție a societății.

— D-le Gâmbuțan, există o criză managerială la S.C. „INDES” S.A.?

— Este o criză managerială la nivel de țară, dar nu e mai accentuată la „INDES”, dimpotrivă.

— Au legătură frământările actuale de la „INDES” cu situația economică din țară?

— Aceste frământări din societatea noastră comercială sint urmare și a situației generale din țară. Noi, ca toată lumea, dorim economie de piață, însă din păcate în perioada de tranziție în care ne găsim apar și fenomene de ajustare și restructurare profesională.

— D-le director, este afectată întreprinderea dvs. de blocajul financiar existent la nivel național?

— Este afectată, însă dacă doriți cifre exacte vă rog să vă adresați d-lui director financiar Mihai Stelian.

(N.R. — Asupra acestui aspect — financiar — vom reveni într-un articol viitor).

a consemnat

Ovidiu TOMULEȚIU

Iar ca urmare, firește, așteptatului pluton de intervenție. Înainte ca manifestații să termine de intonat prima strofă din „Deșteaptă-te, române” sosește la fața locului. Salopete de protecție, scuturi, câști, bastoane de cauciuc. Câteva mișcări abile, și grupul de manifestați este împrăștiat cât ai zice pește, nu fără o mică pradă transportată la sediul miliției pentru „cercețări”. Urmă apoi rapid un raid al scutierilor prin magazinul Dumbrava și prin alte locuri unde puteau fi încă așunși manifestați, după care formația se retrage, lăsând în piață un iz de incertitudine și de spaimă. Cei care urmăresc totuși de la distanță stăteau încă pe la colțuri de trotuare și comentau.

— Nu erau de-ai noștri. Aseară Nicu și-a adus ajutoare de specialitate. Am auzit un Rombac survolând orașul...

— Ba erau de-ai noștri. L-am recunoscut pe un maior de miliție.

— Iar tipul ăla de lângă magazin, cel care părea să-l dirijeze e un colonel de securitate pensionar.

— Eu cred că încă nu s-a terminat.

— Ba eu cred că de-abia a început. Se vor reuni și vor veni din nou în piață.

— Citi erau?

— Vreo douăzeci-treizeci...

— Ba mai mulți, vreo cincizeci.

— Aici nu cred să revină. I-ar lua ca din oală.

— L-am auzit pe careva strigând: „la gară, să mergem la gară, să-i așteptăm pe cei din Arad și Timișoara”. Mașinile au luat-o și ele pe B-dul 23 August.

— S-ar putea să fie o pistă falsă.

Trec minute întregi goale de eveniment. Martorii celor petrecute se risipesc și ei, viața pare a reintra în normal. Piața redevine liniștită, oamenii (mai puțini, ce e drept,

VASILE AVRAM ZEUL din LABIRINT SIBIU, DECEMBRIE 1989

decît de obicei), trec indiferenți spre treburile lor, mașinile scrișnesc din frîne la stopuri. În fața semaforului de la intersecția străzii Gh. Gh. Dej cu Calea Dumbrăvi, un bărbat între două vîrste stă și contemplă partea cealaltă a pieții. „Ce faci dom’le, treci ori nu treci?” îl interpelează o femeie grăbită, cu poșeta atîrnată de umărul stîng. Apoi traversează în fugă, măruntînd din buze cîteva cuvinte în temă. Pe trotuarul celălalt, o bunicuță cu nepotelu de mină așteaptă să se potolească iureșul mașinilor care intră și ies din piață. Lîngă ușa laterală a magazinului Dumbrava, un domn bine îmbrăcat (palton negru, cravată încădrată de un fular vinețiu, căciula de nutrie) stă și contemplă dezinteresat (oare?) mișca-

rea mulțimii. De după înaltele geamuri ale magazinului, alte perechi de ochi privesc afară.

Nu mai că mișcarea străzii urmează parcă principiul vaselor comunicante: se diminuează aici și crește cu o nouă zvîcnire dincolo. În Piața Mare manifestații se regroupează și primesc în rîndurile lor cîteva detașamente de muncitori plecați, în ciuda interdicțiilor, de la fabrici. Deja mulțimea devine compactă, se radicalizează, se transformă în masă. Iar dacă a reînceput, înseamnă că procesul e cu siguranță ireversibil. Va continua în ciuda oricăror represalii, în ciuda faptului că armata, miliția și securitatea au fost puse în stare de alertă, că încă mai colcăie adevărul sacrificiului celor din prima linie. Va continua pen-

tru că ideea a cuprins masele (iată o expresie pe care Marx nu și-ar fi putut-o închipui răsturnată pe povirișul propriei lui ideologii!) pentru că s-a clintit din loc prima spiță a roții. O opțiune redimensionînd, în același timp, logica istoriei. Dîndu-i suplețe și adevăr faptic. Trimițînd-o în lume. În cea mai mare parte a ei, viața unei colectivități și, globalizînd, a omenirii în general, se desfășoară fără convulsii și fără fapte memorabile, oarecum în afara istoriei. Oamenii sint dacă nu mulțumiți, cel puțin resemnați cu starea, locul și rostul existențial ce li s-a prescris. Chiar dacă tînjesc în sinea lor după o viață mai bună, își aduc aminte că o lume perfectă nu poate exista, și încercînd să-și împlinească

destinul în condițiile date, aproape că se tem de schimbare. Puținii nemulțumiți — cei prea aspru loviți de soartă, spiritele nonconformiste, cei cu un prea exagerat simț al dreptății și cinstei, cei care nu-și pot asuma eroarea ca pe o dimensiune firească a existenței — sint repede potoliți, fie prin extirpare, fie printr-o indiferență generală față de ei. „Niște nebuni!”, spun reprezentanții normalității sociale.

Se naște însă, în răstimpuri, ca din senin, eite un strigăt. Al cui, dincotro, împotriva cui? La început nimeni nu știe. Oamenii ascultă, înregistrează în memorie, comentează caută sensuri. „Ai auzit?”, „Am auzit”. „Ce spui?”, „Ce să spun...”. Într-un tirziu, își dau seama că acel strigăt le e adresat de fapt lor. Atunci cînd se însoțește cu o clătînire a zodiilor (iarăși i-vită parcă din senin) și cu un fior care le străbate trupurile. Își regîndesc atunci propria existență (individuală și socială), încep să-și aducă aminte de paradisul pierdut sau, dacă nu cred în el, de un paradis potențial, și interpretează strigătul ca pe o chemare la a-l recîștiga. Încetul cu încetul, sporesc în credință și speranță, își conștientizează forța colectivă (vulcanică, necrutătoare, imposibil de stăpînit), încep să se agite. Strigătul e multiplicat din gură în gură, spiritele se aprind, ia ființă o așa zisă stare revoluționară. Apar ca din pămînt liderii, tribunii, propagandiștii. Strigătul începe să se articuleze: cuvînt, lozincă, revendicare, program.

Apoi strigătul se convertește în mișcare. Un tăvălug uriaș, un torent care pornește din virful muntelui și care, pînă la șes, devine inundație. Forța oarbă a maselor intră în acțiune.

(va urma)

Librăria „Luceafărul” în data de 21 dec. 1989... geamurile au fost sparte pentru se a... și arderea „operelor genialului conducător”.

Mica publicitate

DIVERSE

• Caut asociat cu mijloc de transport marfă. Tel. 42 36 31. (1462)

ANIVERSARE

• „La mulți ani“, noroc și fericire, doctorului TITI SĂLCUDEAN. Aceeași D. (1602)

CUMPARARE

• Cumpăr electromotor Renault 18 diesel. Tel. 42 44 41. (P.G.)

SCHIMB LOCUINȚA

• Schimb apartament două camere, cartier Nufărul din ORADEA, cu apartament SIBIU. Accept variante. Telefon 42 20 14. (P.G.)

Primăria municipiului Sibiu

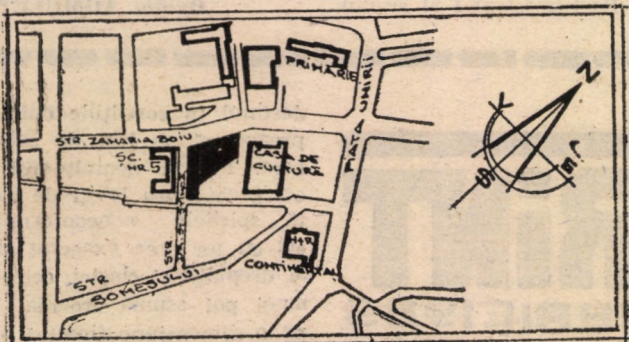
— organizează licitație publică

PENTRU CONCESIONAREA TERENULUI DIN STR. DR. ȘT. STINCĂ NR. 10, SIBIU,

pentru realizarea obiectivelor aprobate prin certificatul de urbanism nr. 662/09.09.1992.

— Terenul se concesionează pentru executarea de construcții „DOTĂRI SOCIAL ECONOMICE“;

— Licitatia se organizează în condițiile Legii nr. 50/1991.

— LICITAȚIA VA AVEA LOC LA DATA DE 21 DECEMBRIE 1992, ORA 10, LA SEDIUL S.C. „PROIECT“ S.A. SIBIU

— Taxa minimă anuală de concesionare este de 450 mii lei/an (prețul de pornire a licitației);

— CONCESIONAREA TERENULUI SE FACE PENTRU 99 ANI;

— În perioada 14—18 decembrie 1992, are loc înscrierea persoanelor fizice sau juridice interesate, precum și vânzarea de către organizator a documentației licitației la sediul S.C. „PROIECT“ S.A. din Sibiu, str. Someșului nr. 57, telefon 44 22 01, orele 8,00—10,00.

— Garanția de participare la licitație este de 450 mii lei;

— Taxa pentru intrare la licitație, 2000 lei/persoană.

Casa de schimb valutar Bucharest Exchange House- Agenția Sibiu

avind puncte în Piața Mare și Parcul Tineretului, deschise zilnic între orele 8—20, sâmbătă 8—14, vă oferă cel mai avantajos schimb valutar.

MONEDA	Cumpărare — lei —	Comi- sion	Vânzare — lei —	Comi- sion
U.S.D.	438,6	0	438,6	23
D.M.	276,8	0	276,8	23
F.S.W.	293	11	293	2,5
L.S.	648	11	648	2,5
L.I.T.	0,312	11	0,312	2,5
F.F.R.	79	11	79	2,5
F.B.	13	11	13	2,5
O.S.	38	11	38	2,5

— 471 —

Europa celor 40

(Urmare din pag. 1)

astfel încât să se creeze dificultăți economice țărilor din afara acestui grup. Pentru mine, Europa este una singură, deoarece este uimitor să merg la Moscova, să vin aici, sau în alte țări și să găsesc oameni cu care să discut și cu care să mă identific pe deplin. Mă întreb, cum Dumnezeu a fost posibil ca aceste țări să fie rupte de Occidentul european atât de mult timp? Este o fenomenală reușită benignă să poți realiza acest lucru. De aceea eu cred că prin procesul de la Maastricht nu vom ajunge să înălțăm și mai mult barierele existente pentru țările est europene cu care trebuie să avem relații nu doar formale ci integratoare.

— Dacă Statele Unite ale Europei vor lua naștere, nu credeți că vor deveni o contrapondere a unicei supraputeri existente în acest moment, SUA?

— Nu cred, pentru că actuala putere economică a Europei este suficientă. Este imposibil ca SUA să depășească țările europene, mai ales că la sfârșitul lui 1992 va exista o Piață Europeană Unică și nu va fi posibil — cum s-a întâmplat în trecut — ca SUA să exercite presiuni nedorite pentru a izola anumite țări europene. Cred că Europa își va dezvolta piața economică indiferent de actuala eroare de a tensiona debaterile din cadrul GATT care, cel puțin citiva timp, va putea crea destule dificultăți tarifare, dar acestea nu cred că vor fi probleme de lungă durată. De asemenea, nu cred că interesul SUA în momentul de față se focalizează spre Europa, ci

mai degrabă spre zona limitrofă Pacificului, pentru a vedea ce se întâmplă în Taiwan, Macao etc. și ce se va întâmpla în Filipine, pentru că orice se petrece acolo din punctul de vedere al creșterii coordonării și cooperării va conduce probabil, la o mai mare integrare în sfera politică. Indiferent dacă vom avea Statele Unite ale Europei, sau o Europă federală, există o puternică tendință de a mări puterile Parlamentului European, care se bazează pe grupuri politice și nu naționale, iar a cărui activitate privește mai mult problemele de securitate, apărare și altele. Pe lângă acestea, o mai mare atenție va fi acordată regiunilor, mai degrabă decât statelor naționale. Mă gândesc la situația din Belgia, unde flamanzii și valonii sînt de fapt separați. În Europa Unită situația va fi similară. Nu vom mai avea state naționale în forma pe care o cunoaștem pînă acum, ci mai degrabă o unică tendință dinamică.

— Când credeți că se va realiza acest lucru?

— Părerea mea — optimistă — este că pînă la finele acestui secol. Sper să apuc să văd finalizate o parte din demersurile făcute pentru a crea o Europă a celor 40, care se va întinde de la Atlantic pînă la Urali și care va include nu doar România ci și țări ca Georgia și altele. Beneficiul astfel adus societății va fi imens pentru toți și fiecare își va aduce contribuția proprie prin cultură, artă, muzică, tradiții și mai ales prin modalități diferite de a privi lucrurile, iar respectivele țări vor putea să-și consolideze democrațiile pe care au început să

le creeze.

— Credeți că Rusia, care are majoritatea teritoriului în Asia, va face parte integrantă din această federație?

— Problema Rusiei nu va dispărea și ea depinde de propria ei unitate și armonie internă. Asta nu înseamnă că pun semnul egalității între Rusia și micile republici, cum este cea cecenă, în privința posibilității de a fi independente, dar prevăd că vor fi altfel de relații între republicile din componența Rusiei. Mi-e teamă că va fi un proces care se va sfîrși prin crearea unei altfel de Rusii, în care nu știu dacă dl. Elțin va mai putea avea puterile prezidențiale pe care le are acum, la care se adaugă faptul că fervoarea naționalistă ce a cuprins Rusia este foarte alarmantă.

— Credeți că România este pregătită să se înscrie în Statele Unite ale Europei?

— Simt că este mai multă coeziune în România decât în alte țări. Un alt lucru pe care l-am observat aici și care mă îngrijorează este că atunci cînd oamenii se referă la România au în vedere două lucruri diferite. Uneori se referă la România prin cetățeanul român ca fiind opus celui maghiar sau german, iar alteori se referă la România ca țară, adică la toți cei care locuiesc în interiorul granițelor ei. Eu cred că trebuie să ne gândim bine care aspect va fi acela care va intra în sfera europeană și implicațiile pe care le are în ceea ce privește modul de abordare a problemei românești, ca țară sau ca populație.

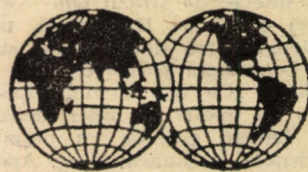
— Vă mulțumim.

FLASH

• VIN SAU COCA COLA. Franța se află într-o mare dilemă: dacă va accepta condiția americană de a renunța la subvenționarea producătorilor agricoli se va afla într-un război intern cu agricultorii, iar dacă le va face acestora pe plac se va afla în „război“ comercial cu SUA. Miercuri seara, agricultorii francezi au dat foc steagului american în fața Ambasadei SUA la Paris. Aceștia s-au prezentat la Mitterrand cu un coș avînd, simbolic, sticle de Coca Cola și vinuri vestite franțuzești, din care președintele Franței a ales vinul.

• ÎNTREVEDERE. A șasea întîlnire la vîrf franco-spaniolă a avut loc joi, în sudul Franței în superbul oraș medieval Albi. Premierul Felipe

Gonzales a prezentat poziția Spaniei față de negocierile GATT.

• HEGEMONIE IRANIANĂ. Ieri a sosit la Paris, pentru două zile, președintele e-

giptean Mubarak. Întîlnindu-se cu președintele Mitterrand a atras atenția asupra sporirii potențialului militar al Iranului, care se amestecă în conflictul din Bosnia. Teheranul dorește hegemonia în Golful Persic. „Ayatollahul Khomeini este vulgar“ — a afirmat Mubarak, după ce liderul spiritual iranian l-a acuzat că s-a dezonorat prin legăturile cu SUA și cu sionismul.

Rubrică de Emil PORIME

Pentru oamenii de afaceri!

Luni, 23 nov. și marți, 24, Camera de Comerț Industrie și Agricultură Sibiu, organizează, sprijinită de cîteva societăți, o întîlnire între oameni de afaceri români și italieni, interesați de electronică, pielărie-incălzitoare, in-

dustria alimentară, construcții de mașini, industria lemnului, editură, asigurări, import-export.

Italianii sînt interesați în colaborare și asociere.

(L.U.)

Unde vom merge la sfîrșit de săptămînă?

SÎMBĂTA, 21.11.1992
■ Rugby, Divizia A: CSM FORESTA SIBIU — MINERUL LUPENI

Partida se desfășoară la Cugir. Suporterii beneficiază, gratuit, de un autobuz (care va pleca la ora 7.30).

■ Fotbal, Divizia G (toate partidele încep la ora 11)

Iată echipele județului nostru în fața ultimului act al turului. Astăzi meciuri echilibrate.

„U“ HIDROCON SIBIU — MECANICA MİRȘA; SPARTA MEDIAS — RELEE GL. DUMBRĂVENI; CARBOMET COPSA MICĂ — CONSTRUCȚII SIBIU; UNIREA OCNA SIBIULUI — CARPAȚI AGNITA; TRACTORUL SIBIU — VITROMETAN MEDIAS; TEXTILA CÎSNĂDIE — ITA GEAMURI MEDIAS.

DUMINICĂ, 22.11.1992

■ Fotbal, Divizia B, Teren Compa, ora 11
ȘOIȚII COMPA SIBIU — METALURGISTUL SADU

■ Teren Gaz Metan, ora 11
GAZ METAN — ELECTRICA FIENI

■ Handbal, Divizia B, sala Armatei, ora 11.30

ASA CARPAȚI MİRȘA — ASA ELECTRO TG. MUREȘ

Elevii lui V. Cornea nu pot uita ușor meciul de la Odorhei (oaspeții au avut terenul suspendat) cînd s-a făcut tot ce este posibil, ca echipa sibiiană să piardă partida. Deci, un joc (cred în limitele sportivității) între o fostă divizionară A, și o aspirantă la un loc pe podium.

MIERCURI, 25.11.1992

■ Baschet, Divizia A, sala C.S.S., ora 17.

CSU BALANTA SIBIU — STEAUA BUCUREȘTI

După aventura europeană pe care am încheiat-o pe un modest loc 3, campionatul național se reia, echipa noastră luptînd pentru un loc fruntaș, pe podium.

M. BALOMIR

— 461 —

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ
SIBIU